

Cine Català

«Crits sords», de Raül Contel

Com a interludi entre repeticions famoses —el *Guepard* en versió íntegra i *Dersu Uzala*— s'ha estrenat a Barcelona *Crits sords*, un film de Raül Contel que ha aconseguit fer concebre als aficionats esperances en el futur del cine en català. No va de reconstruccions històriques, ni el director sembla preocupat perquè encaixi en un gènere determinat. Contel ha pogut estrenar gràcies a un dels premis del Ministeri de Cultura als nous realitzadors.

La seva anterior pel·lícula, *L'home-ronyó*, tot i que hi surt la Charo López, no ha aconseguit distribució. Se sap només que va del peculiar món d'un malalt permanentment lligat a les sessions de diàlisi. En *Crits sords* els personatges són múltiples, tocats de claustrofòbia, malalties, neures i manies. Contel n'és el guionista, el productor i el realitzador.

Empar Moreno, Joan Potau, Montserrat Calvo i el mateix Contel donen vida a alguns dels protagonistes, les històries dels quals mantenen un digne to coral que només el final, excessivament convencional, desfà. Contel sembla obsedit amb el dolor, i, si de vegades la cosa queda pobre, en altres moments aconsegueix encerts visuals (cargols, nines i marros de vidre acolorit) i gags divertits. Després de les tres setmanes de rigor que marca la quota de pantalla, *Crits sords*, novament, busca local.



El grup Al Tall actuant en l'aplec de Gandia de l'any 1983

Un film d'Al Tall

Cançó

«... **P**erquè un alcalde ha de saber dir que no». amb aquestes paraules i sense cap altra raó, José Sanchis, l'alcalde de Benetússer, deixava bocabadats els seus interlocutors, que només havien demanat l'espai urbà necessari per a filmar una actuació pública del grup Al Tall, per encàrrec de la Generalitat. Josep Almenar, alcalde de Picanya i també del PSPV-PSOE, posà remei a l'entrebanc i l'acte pogué celebrar-se a Pica-

nya, amb una assistència destacable. Quasi tots «xuplaren càmera».

Una vella música, és el títol del curt-metratge sobre la música tradicional del País Valencià i el grup Al Tall. Aquest, junt amb *Trinquet trencat*, un altre curt que es filma actualment, foren, en un principi, dos guions premiats per la Diputació de València l'any 81, les filmacions dels quals han estat encarregades per la Generalitat; s'emetran, probablement, el 9 d'Octubre, en un programa extraordinari que es passarà per la segona cade-

na de la televisió espanyola.

Amb una durada de quinze minuts, *Una vella música*, amb guió i realització de Pep Ginés, arreplega, segons l'autor, «el primer treball de música tradicional, a partir dels elements primitius i traslladats a l'espectacle. El protagonitza Al Tall i no una altra gent —diu Ginés— perquè aquest és l'únic grup que ha començat a reelaborar la música tradicional, al llarg d'una experimentada trajectòria. El grup Al Tall celebra aquests dies el seu desè aniversari. Set discs de llarga durada i centenars d'actuacions els avalen.

Per a Maria García-Lliberós, directora general de Mitjans de Comunicació de la Generalitat, aquests dos curts-metratges són la primera iniciativa d'un projecte de futur més ampli de cara a la televisió valenciana. En aquesta línia, s'anuncia que, abans de Nadal, hauran eixit a concurs algunes altres produccions del mateix estil.

La producció d'*Una vella música* ha anat a càrrec de Procival (Productora Cinematogràfica Valenciana), de recent creació, i la inversió ha superat els dos milions de pessetes. Ferran Sánchez Rosales n'és el director.

Reunió de revistes independents

La revista *Tac Carbònica* convocà el passat dia 15 de setembre una reunió a la Vall de Tavernes de revistes i *fanzines* independents del País Valencià. La jornada tractava de ser

l'inici d'una coordinació entre aquesta mena de publicacions que es mouen al marge dels circuits comercials.

Al llarg del dia, els assistents van debatre aspectes i

problemes relacionats amb el seu camp, amb els següents temes centrals: les qüestions tècniques de l'edició, la problemàtica lingüística al País Valencià, els pressupostos estètics de les diferents tendències creadores, la relació entre l'estètica i la ideologia, i les perspectives de futur.